

Betydelsen av barns naturliga utvecklingsmiljöer

Barn utvecklas med hjälp av relationerna till centrala personer i närmiljön (såsom hem, daghem, skola). Stödsatser behöver allt mera riktas till platserna där barnet lever sin vardag, istället för att enbart remittera barnet vidare. Centrala vuxna för barnet på daghem och i skola har ofta en värdefull kunskap om barnets vardag och kan ha en förtroendefull relation till familjen, vilket kan sänka trösklar till fortsatta stödkontakter.

Familjens delaktighet och roll som medaktör

Familjen ska involveras i ett tidigt skede, och ses som sakkunniga i sin situation: vad fungerar för dem? Familjens känsla av delaktighet i arbetet är avgörande. För att det ska vara möjligt är det viktigt att hitta ett gemensamt språk, som är begripligt för alla. Familjens möjligheter att lyfta fram egna frågeställningar skall också uppmärksammas. Frågor om tystnadsplikt hanteras genom att fråga samtycke av familjen! "Prata med familjen, inte om."

Tillsammans istället för parallellt

De professionella förväntas ha en öppen inställning till samarbete och medvetenhet om redan engagerade parter, för att undvika oönskade parallella processer. För att effektivt kunna möta mångfacetterade behov behöver de professionella arbeta tillsammans. Utgångspunkten är att samarbetet inleds med ett gemensamt inledande möte i barnets närmiljö.

Gemensamma grundprinciper

Betydelsen av barns naturliga utvecklingsmiljöer

Familjens delaktighet och roll som medaktör

Tillsammans istället för parallellt

Eget förändrat och flexibelt verksamhetssätt

Att tänka tillsammans

Aktiv användning av reflekterande processer

Eget förändrat och flexibelt verksamhetssätt

Tonvikt läggs vid hur man i sin yrkesroll och position kan fungera på ett lagom annorlunda och flexibelt sätt för att åstadkomma en förändring. Det kan handla om:

- att utgå från egen oro, inte "familjens problem".
- eget initiativtagande vid behov av samarbetspartners.
- den som har oro för barnet får en sammankallande roll, bjuder med familjens medgivande in samarbetspartner istället för att uppmana att ta kontakt vidare.

Att tänka tillsammans

Då olika yrkesgrupper och familjen möts och utgående från sin sakkunskap "tänker högt tillsammans" i en diskussion som tillåter olika synvinklar, är det möjligt att nå en ny förståelse. Den egna uppfattningen ses inte som den slutgiltiga, utan som ett steg mot målet. En öppen och lyhörd position ger förutsättningar att nå ny förståelse. Möten "på gränsen mellan delsystemen" kan leda till handlingar som är "lagom annorlunda": inte för lika, men inte heller för olika. Inom sfären "det lagom annorlunda" finns de största möjligheterna till förändring.

Aktiv användning av reflekterande processer

Genom att särskilja talande och lyssnande under mötets gång ges möjlighet för alla att bli hörda, vilket ökar känslan av delaktighet. Särskiljandet av talandet och lyssnandet innebär att deltagarna också har möjlighet att stanna upp inför vad den andra berättar. På så sätt blir också en inre dialog möjlig. Personalens reflekterande samtal synliggör hur man resonerar om det man hör i sin roll som sakkunnig.

Kraft genom samverkan - arbetsmodell för inledande samarbete